

ЕДИ МАРИНОВ ПАРЧЕНЦА

chitanka.info

Род
на живот —
човек.
Не е лек
пътят му —
стръмен,
кръстът му —
дървен.
Защо
съществува
като него
разтяга
стегите,
оковите,
отровите
ние
и бие
гърдите?
Сърдит е?
Защо...

В ръката,
добрата,
с меч
надалеч
отправен,
заставен,
срещу морето,
което
от мъки,
разлъки,

омраза,
зараза
бушува,
лудува
в сърцето,
което
все напред
върви
и кърви...

3

А някъде,
къде?
Някой,
но кой?
Се хили,
цвили,
забавлява
като наблюдава...
Умри!
Човекът крещи.
Млъкни!
Сърцето пищи.
И богът умира,
сърцето заспива,
душата застива
на вечния бряг
на мълчанието...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.